

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendiolvm Vitæ Admirabilis Et Pretiosæ Mortis B.
Rosæ De S. Maria Limensis Peruanæ, Tertii Ordinis S. P.
Dominici à S. D. N. Clemente IX. Beatis Annumeratæ**

González de Acuña, Antonio

Augustæ Vindellicorum, 1668

Capvt XIV. Rosæ cum imagine Deiparæ familiare consortium: in divinæ
Crucis signum Religio: Mutui honores, quibus illa, & S. Catharina Senensis
se prosequuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44063

remedium diuturnum incertumque. Rosa certa recuperandæ salutis, si gossipium divino sudore madidum brachio admoveretur; tamen cupida fruendi diutiùs doloribus suis, id non est ausa, nisi ex Confessarij præscripto. Tunc verò tractu prævalido sentit redire ad suam sedem distortos nervos, detumescere pulpos, distringi musculos: attonitis adhæc Chirurgis, qui de intractabili brachio, & in omnem medelam contumaci, jam propè desperaverant. Præter illa, quæ innuimus, Rosæ prodigia, imperium in belluas, arboresque, & in spiritus ipsos, intuitum cordium, & absentium rerum, manifesta alloquia præsentis Dei, prodibit brevi aliorum uberrima appendix; statim atque licuerit, ex lege sacrorum Rituum.

CAPVT XIV.

ROSÆ cum imagine Deiparæ familiare consortium: in divinæ Crucis signum Religio: Mutui honores, quibus illa, & S. Catharina Senensis se prosequuntur.

ANte centum & ampliùs annos imago Deiparæ Virginis, cui à Rosario nomen est, Lima cultum accepit: Ex illo Roseto vernascantis fidei in eas terras sese latè diffudit. Ad hujus aram Rosa perpetuò procumbebat in preces, mira lætitia gestiens, & suam Divam loquentē

varia serenæ frontis eradiatione, veluti quibusdam nutibus tam perspicuè percipiebat, ut nulla verborum facundia meliùs præstare id posset. In filioli quoque divini vultu velut animato libro responsa distinctè legebat, veluti si picta cerneret, vel multis characteribus exarata. Hunc deperibat: hujus ad intuitum novo calore perfundebatur, & gaudio, videbatur enim cœlestis Infans brachia foras protendere, veluti in amplexum Rosæ procurfurus. Fama erat illam omnia impetrare quæcunque ante sacram imaginem à Cœli Regina flagitaret, æ tanta securitate rerum eventus pollicebatur, quasi concessæ gratiæ diploma præcepisset. Colebatur in domestico Oratorio altera Dei parentis imago, in qua Rosæ videbat omnia spirare, ac vivere, & aliquando cum pia matrona ante illam narraret prodigia, quibus Virgo in Atocha clientes suos à vitæ discriminibus eripuerat, Rosæ prospexit imaginem edentem signa inusitata lætitiæ torquentem oculos benignissimo nutu, augustiùs radiantem. Porrò sacellum Rosarij quovis die Sabbathi floribus exornare consueta, quos in horto educabat, nunquam hoc solatio destituta fuit, quamvis perfrigida rigeret, aut ardens esset anni tempestas. Sed pulchriùs induebat spirituali veste Regnam suam, tunicam, syrma, coronam, & alia ornamenta, jejunijs, inflictis sibi verberibus, & precibus innumeris componens. Præaltam crucem
 in

in hortensi sua cella extantem piis complexibus perpetuò stringebat: ubicumque divinum hoc signum incurrisset in illius oculos, pulsu validissimo sua præcordia agitabat, sive in fortuita trabium commissura, sive in decussatis sepium bacillis, in vectibus, in ipsis demum festucis, ac paleis occurrisset, illam sine attenda veneratione nunquam præteribat: Libanotim, vulgo Roremmarinum, alebat in horto, cujus tres, arbusculæ in crucis formam coibant: unã ex his Proregina dono quæsivit, sed apud illam cespes illicò exaruit, & idcirco Rosæ manibus iterum insitus, post quatuor dies pulchrior solito reviruit. Circumferre sanctæ Catharinæ Senensis imaginem quotannis solebat pium Sodalitium illius cultui consecratum. Cujus Divæ statuæ coronis, floribus, & multo fulgore gemmarum adornandæ Rosa quoad vixit destinata fuit, quo in munere temperare sibi à lachrymis, ab osculis, ab alloquiis præ ardore non poterat. Oh si præsto mihi esset pecuniæ vis non exigua, dixit aliquando, ut pulchriori amictu te induerem optima Mater: & ecce illicò adfuit, quæ ab illustri fœmina nummos attulit, Rosæ votis designatos. Visus non rarò fuit sacre imaginis vultus insolito splendore radiare. Floruerunt ad imperium Rosæ caryophylli, quorum pridie ne nodi quidem apparuerant in florem erupturi: Ac tres vernarunt, quot sibi Rosa jusserat afferri. Francisca de Montoia,

toia, quæ sacrum Catharinæ simulachrum exor-
naverat, Rosæ beneficio incolumis evasit ab i-
gne sulphurato, qui oculum ipsius incurrerat,
& resiliens incendit vestes alterius fœminæ,
quam corripuit. Ipsiusmet Rosæ dexteram a-
liquando horrenda arthriti invaserat, adeo ut
intumuerit manus mirum in modum, nec digi-
ti loco moveri possent. Ut verò Seraphicæ Ma-
tri suæ festivum habitum solito cultu compo-
neret digitos forficum ansulis immisit, cum id
fieri præ tumore non posset, & alacritate mira
gemmas, torques, monilia in ordinem distri-
buit, attonitis adhæc Regio Quæstore, illius
conjugæ, & medicis, qui divinitus id contigisse
professi sunt.

CAPUT XV.

ROSÆ fervidus amor, & cultus
in divinam Eucharistiam pro qua ad
Martyrum se accingit.

TER ut minimum in hebdomada divina
Eucharistia reficiebatur, quinque non ra-
rò, & aliquando in singulos dies, præmittebat
semper magno gemituum, & lachrymarum ap-
paratu sacramentalem confessionem: pridè a-
sperius cruentabat corpusculum flagellis, rigi-
doque jejunio, & hospitio divino tam pretiosis
ignitarum aspirationum odoribus cordis habi-
taculum adornabat, ut si per totum vitæ spati-
um